

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به لشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary - Cultural

البي - فرهنگي

داد نورانی
۲۲۰۳۰۹

ظفر سواران

تا کهکشان نمایان، فریاد درد پاران
بر شط غم شناور آه ظفر سواران
در شهر عیش و عشرت زنگ طرب به خون است
دست تکدی ای وای، افکنده نامداران
تا دیده در نور دیده، داغ جگر خراشی
دل از تپش سرآمد، بنشست کنج حیران
کین رست خیز خوبین، انجم فشان درد است
هر گوشه بر فتاده یک تا به صد هزاران
بر قبه طرب خیز، آوای عشق مرده است
بر برج و باروی او، جسد و خفاش طیران
هر جاشرنگ مواجه، بر جرعه های هستی
در خوان خون شن اور، قربانیان دوران
گرگان تیز دندان، خود خطبه خوان خوبین
هر گوشه قد کشیده است، اورنگ تاجداران
کشند، بسته بر دند، بر شهر من چه هارفت
بر سر درش نوشند: "این مجمع اسیران"
از ابر بی طراوت پیکان و تیر بارد
شیون شراره بارست در قطره های باران
از آه سرخ هر جا، آوار لاله خیز است
گوئی طلوع گل رفت، اندر دل بهاران
یا شکوه دی را، خونرشه ام نور دید
اشک قلام برآمد، بر بیشه زار هجران

آوای درد هرگاه از سرزمین دل خاست
هر واژه اش چو تیغی بر گردن امیران
حیف است اگر که روزی
اهریمنی سر آرد، از دشت لاله کاران
آنان که نرد دل را تا پای زور برند
ویرانگری نمودند، چون مجمع اجیران
خاکی پران عرصه، دستی چو آب دارند
در هر کجا بیالند بر پاکباز، یاران
گر بر شفق برایند نیم بسلامن پرپر
کارند نگین بوسه، بر دشنه دلیران
خورشید فتح نورین، آنگاه که سر برآرد
گردن فراز گردند، سرهای سربداران
با شرطه باد پیروز، صبح ظفر چو خیزد
در رقص گفته هایم، تابد هزار شکران